II

(Незаконодателни актове)

МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 16 юни 2011 година

за подписване и сключване на Споразумение между Европейския съюз и Междуправителствената организация за международни железопътни превози за присъединяване на Европейския съюз към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г.

(текст от значение за ЕИП)

(2013/103/ЕС)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91, във връзка с член 218, параграф 5 и член 218, параграф 6, буква а), подточка v) от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

(1) Развитието на оперативната съвместимост на железопътните системи както в рамките на Съюза, така и между Съюза и съседните държави, е ключов елемент от общата транспортна политика, насочен по-специално към установяване на по-добър баланс между различните видове транспорт.

(2) Съюзът има изключителна или споделена с държавите-членки компетентност в областите, обхванати от Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г., (наричана по-долу „Конвенцията“).

(3) Присъединяването на Съюза към Конвенцията с цел да упражнява своята компетентност е позволено съгласно член 38 от Конвенцията.

(4) От името на Съюза Комисията договори споразумение (наричано по-нататък „споразумението“) с Междуправителствената организация за международни железопътни превози (наричана по-нататък „OTIF“) за присъединяване на Съюза към Конвенцията.

(5) Споразумението следва да бъде одобрено,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Споразумението между Европейския съюз и междуправителствената организация за международни железопътни превози за присъединяване на Европейския съюз към Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г. (наричано по-нататък „споразумението“), се одобрява от името на Съюза.

Текстът на споразумението е приложен към настоящото решение.

Член 2

При подписване на споразумението Съюзът прави декларация относно упражняването на своята компетентност, съгласно посоченото в приложение I към настоящото решение, както и декларация по отношение на член 2 от Споразумението, съгласно посоченото в приложение II към настоящото решение.

Член 3

Председателят на Съвета е оправомощен да посочи лицето(лицата), упълномощено(и) да подпише(ат) Споразумението, така че да бъде обвързан Съюзът, и да направи декларациите, посочени в член 2.

Член 4

Комисията представлява Съюза на заседанията на OTIF.

Член 5

Вътрешните договорености за подготовката на заседанията на OTIF, както и за представителството и гласуването на тези заседания, са изложени в приложение III към настоящото решение.

Член 6

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Люксембург на 16 юни 2011 година.

За Съвета
Председател
VÖLNER P.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ОТНОСНО УПРАЖНЯВАНЕТО НА КОМПЕТЕНТНОСТТА

В железопътния сектор Европейският съюз (наричан по-нататък „Съюзът“) упражнява споделена компетентност с държавите-членки на Съюза (наричани по-нататък „държавите-членки) съгласно членове 90 и 91, във връзка с член 100, параграф 1 и членове 171 и 172 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС).

В дял VI от ДФЕС е установена общата транспортна политика на Съюза, а в дял XVI е предвиден приносът на Съюза за изграждането и развитието на трансевропейски мрежи в областта на транспорта.

По-специално, в дял VI, член 91 ДФЕС се предвижда, че Съюзът може да приема:

— общи правила, приложими към международния транспорт от или към територията на държава-членка или преминаващ през територията на една или повече държави-членки;

— условията, при които превозвачите, които не пребивават в дадена държава-членка, могат да извършват транспортни услуги в тази държава;

— мерки за подобряване на безопасността на транспорта;

— други необходими разпоредби.

По отношение на трансевропейските мрежи в дял XVI, член 171 ДФЕС се предвижда, по-специално, че Съюзът:

— създава поредица от основни насоки, обхващащи целите, приоритетите и най-общите насоки на мерките, предвидени в областта на трансевропейските мрежи; тези основни насоки определят проектите от общ интерес;

— прилага всякакви мерки, които биха могли да се окажат необходими за осигуряване на оперативната съвместимост на мрежите, в частност в областта на техническата стандартизация;

— може да подкрепя проекти от общ интерес, които са подкрепени от държавите-членки и определени в рамките на насоките, посочени в първо тире, по-специално под формата на проучвания за възможностите за изпълнение, гаранции или субсидии за покриване на лихви; Съюзът може също така да даде своя принос чрез Кохезионния фонд с цел да се финансират специфични проекти от държавите-членки в областта на транспортната инфраструктура.

Въз основа на тези две разпоредби Съюзът прие значителен брой правни инструменти, приложими за железопътния транспорт.

Съгласно правото на Съюза, Съюзът има изключителна компетентност по въпроси на железопътния транспорт, във връзка с които Конвенцията за международни железопътни превози (COTIF) от 9 май 1980 г., изменена с Протокола от Вилнюс от 3 юни 1999 г. (наричана по-нататък „Конвенцията“), или приети съгласно нея правни инструменти, може да засегнат или променят обхвата на тези съществуващи правила на Съюза.

По въпросите от приложното поле на Конвенцията, по отношение на които Съюзът има изключителна компетентност, държавите-членки нямат компетентност.

Когато съществуват правила на Съюза, които обаче не са засегнати от Конвенцията или приетите съгласно нея правни инструменти, Съюзът споделя с държавите-членки компетентността по въпросите, свързани с Конвенцията.

В допълнението към настоящото приложение се съдържа списък на правните инструменти на Съюза, които са в сила към датата сключването на настоящото споразумение. Обхватът на компетентността на Съюза, произтичаща от тези текстове, трябва да бъде оценяван във връзка с конкретните разпоредби на всеки текст, и по-специално във връзка със степента, до която тези разпоредби установяват общи правила. Компетентността на Съюза подлежи на постоянно развитие. В рамките на Договора за Европейския съюз и ДФЕС компетентните институции на Съюза могат да вземат решения, които определят степента на компетентност на Съюза. Съюзът следователно си запазва правото съответно да изменя настоящата декларация, без това да представлява предпоставка за упражняване на неговата компетентност по въпроси, обхванати от Конвенцията.

Допълнение към Приложение I

ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ВЪВ ВРЪЗКА С ВЪПРОСИ, РАЗГЛЕЖДАНИ ОТ КОНВЕНЦИЯТА

Към днешна дата Съюзът е упражнил своята компетентност *inter alia* чрез следните правни инструменти на Съюза:

ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ПО ИКОНОМИЧЕСКИ ВЪПРОСИ И ПО ВЪПРОСИТЕ НА ДОСТЪПА ДО ПАЗАРА

— Регламент № 11 относно премахване на дискриминацията при определяне на транспортните тарифи и условия в изпълнение на член 79, параграф 3 от Договора за създаване на Европейската икономическа общност (ОВ 52, 16.8.1960 г., стр. 1121/60);

— Директива 91/440/ЕИО на Съвета от 29 юли 1991 г. относно развитието на железниците в Общността (ОВ L 237, 24.8.1991 г., стр. 25);

— Директива 95/18/ЕО на Съвета от 19 юни 1995 г. относно лицензиране на железопътните предприятия (ОВ L 143, 27.6.1995 г., стр. 70);

— Директива 2001/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 г. за изменение на Директива 91/440/ЕИО на Съвета относно развитието на железниците в Общността (ОВ L 75, 15.3.2001 г., стр. 1);

— Директива 2001/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 г. за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензиране на железопътните предприятия (ОВ L 75, 15.3.2001 г., стр. 26);

— Директива 2001/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2001 г. за разпределяне капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътна инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 75, 15.3.2001 г., стр. 29);

— Директива 2004/51/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за изменение на Директива 91/440/ЕИО на Съвета относно развитието на железниците в Общността (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 164, поправена версия в ОВ L 220, 21.6.2004 г., стр. 58);

— Регламент (ЕО) № 1371/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно правата и задълженията на пътниците, използващи железопътен транспорт (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 14);

— Директива 2007/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за изменение на Директива 91/440/ЕИО на Съвета относно развитието на железниците в Общността и на Директива 2001/14/ЕО за разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 44);

ЗАКОНОДАТЕЛСТВО ЗА ОПЕРАТИВНАТА СЪВМЕСТИМОСТ И БЕЗОПАСНОСТТА

— Директива 96/48/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно оперативната съвместимост на трансевропейската железопътна система за високоскоростни влакове (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 6);

— Директива 2001/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. за оперативната съвместимост на трансевропейската конвенционална железопътна система (ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 1);

— Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44, поправена версия в ОВ L 220, 21.6.2004 г., стр. 16);

— Директива 2004/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за изменение на Директива 96/48/ЕО на Съвета относно оперативната съвместимост на трансевропейската високоскоростна железопътна система и Директива 2001/16/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно оперативната съвместимост на трансевропейската конвенционална железопътна система (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 114, поправена версия в ОВ L 220, 21.6.2004 г., стр. 40);

— Регламент (ЕО) № 881/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за създаване на Европейска железопътна агенция (Регламент за създаване на Агенция) (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 1, поправена версия в ОВ L 220, 21.6.2004 г., стр. 3);

— Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 51);

— Директива 2008/57/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно оперативната съвместимост на железопътната система в рамките на Общността (преработена версия) (ОВ L 191, 18.7.2008 г., стр. 1);

— Директива 2008/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 2008 г. относно вътрешния превоз на опасни товари (ОВ L 260, 30.9.2008 г., стр. 13);

— Директива 2008/110/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за изменение на Директива 2004/49/ЕО относно безопасността на железопътния транспорт в Общността (Директива относно безопасността на железопътния транспорт) (ОВ L 345, 23.12.2008 г., стр. 62);

— Регламент (ЕО) № 1335/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 881/2004 за създаване на Европейска железопътна агенция (Регламент за създаване на Агенция) (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 51);

— Регламент (ЕС) № 913/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2010 г. относно европейска железопътна мрежа за конкурентоспособен товарен превоз (ОВ L 276, 20.10.2010 г., стр. 22);

ЗАДЪЛЖЕНИЯ ЗА ОБЩЕСТВЕНИ УСЛУГИ

— Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ДЕКЛАРАЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЧЛЕН 2 ОТ СПОРАЗУМЕНИЕТО

Изразът „уреждащи конкретния въпрос, който се разглежда“ трябва да се разбира като прилагане към конкретен случай, който се урежда от разпоредба на Конвенцията, включително нейните притурки, и който не се урежда от законодателството на Европейския съюз.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ВЪТРЕШНИ ДОГОВОРЕНОСТИ МЕЖДУ СЪВЕТА, ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ И КОМИСИЯТА ОТНОСНО РАБОТНИТЕ ПРОЦЕДУРИ В OTIF

Предвид изискването за единство в международното представителство на Съюза и неговите държави-членки в съответствие с Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз и съдебната практика на Съда на Европейския съюз, включително на ниво изпълнение на международни задължения, Съветът, държавите-членки и Комисията ще прилагат следните вътрешни договорености:

1. **Приложно поле**

Настоящите вътрешни договорености ще се прилагат за всяко заседание на всеки от органите, създадени в рамките на OTIF. Всяко позоваване на „заседание“ в настоящите договорености включва *mutatis mutandis* позоваване и на други работни процедури като писмената процедура.

2. **Процедура за координация**

2.1. С цел подготовката на заседанията на OTIF, в т.ч., но не само, заседанията на Общото събрание, Административния комитет и други комитети, ще се провеждат координационни заседания:

— в Брюксел, в рамките на компетентната работна група на Съвета (обикновено работна група „Сухопътен транспорт“), колкото е възможно по-рано и колкото пъти е необходимо преди заседанието на OTIF, и в допълнение

— на място, по-специално при започването, а при необходимост по време на и при приключването на заседание на OTIF.

2.2. На координационните заседания ще се постига съгласие относно позициите от името само на Съюза или, по целесъобразност, от името на Съюза и неговите държави-членки. Ако това е договорено между държавите-членки, техните позиции относно изключителната им компетентност могат да подлежат на координация на тези заседания.

2.3. На координационните заседания ще се вземат решения относно упражняването на компетентност по отношение на изявления и гласуване във връзка с всяка точка от дневния ред на заседанието на OTIF, по която може да се направи изявление или се очаква гласуване.

2.4. С цел подготовка на координационните заседания, посочени в точка 2.1, в т.ч. проекти за изявления и позиции, при необходимост предварителните обсъждания ще се провеждат в подходящия комитет, създаден от съответното законодателство на Съюза в областта на железопътния транспорт, а именно:

— Комитет по превоза на опасни товари по отношение на товари, обхванати от C към Конвенцията; ако тези товари засягат оперативната съвместимост на железопътната система или общия подход по отношение на безопасността, разработен съгласно Директива 2004/49/ЕО, Комитетът за оперативна съвместимост и безопасност на железопътната система също следва да бъде включен

— Комитет относно развитието на железниците в Съюза по отношение на товари от обхвата на притурки A, B, D или E към Конвенцията, и по отношение на други системи на единно законодателство, разработени от OTIF;

— Комитет за оперативна съвместимост и безопасност на железопътната система по отношение на товари от обхвата на притурки F или G към Конвенцията.

2.5. Преди всяко заседание на OTIF Комисията ще посочва кои точки от дневния ред подлежат на координиране от Съюза и ще изготвя проекти за изявления и позиции, които да бъдат обсъдени по време на координационните заседания.

2.6. Ако по време на координационните заседания Комисията и държавите-членки не могат да постигнат съгласие по обща позиция, в т.ч. поради разногласие относно разпределянето на областите на компетентност, въпросът ще се отнася до Комитета на постоянните представители и/или до Съвета.

3. **Изявления и гласуване на заседанията на OTIF**

3.1. Когато дадена точка от дневния ред засяга въпроси от изключителната компетентност на Съюза, Комисията ще се изказва и гласува от името на Съюза. След необходимата координация държавите-членки могат също така да се изказват, за да подкрепят и/или доразвият позицията на Съюза.

3.2. Когато дадена точка от дневния ред засяга въпроси от изключителната компетентност на държавите-членки, ще се изказват и ще гласуват държавите-членки.

3.3. Когато дадена точка от дневния ред засяга въпроси, които са както от компетентността на държавите-членки, така и от компетентността на Съюза, председателството и Комисията ще изразяват общата позиция. След необходимата координация държавите-членки могат да се изказват, за да подкрепят и/или доразвият общата позиция. Държавите-членки или Комисията по целесъобразност гласуват от името на Съюза и на неговите държави-членки в съответствие с общата позиция. Решението относно това кой ще гласува се взема в светлината на това на кого принадлежи преобладаващата част от компетентността (например компетентност основно на държавите-членки или основно на Съюза).

3.4. Когато дадена точка от дневния ред засяга въпроси, които са както от компетентността на държавите-членки, така и от компетентността на Съюза, и Комисията и държавите-членки не са били в състояние да постигнат съгласие по обща позиция по точка 2.6, държавите-членки и Комисията могат да се изказват и да гласуват по въпроси, които попадат категорично в техните съответни области на компетентност.

3.5. По въпроси, за които няма съгласие между Комисията и държавите-членки относно разпределянето на областите на компетентност или когато не е било възможно да се постигне необходимото мнозинство за позиция на Съюза, ще се положат максимални усилия за изясняване на ситуацията или за постигане на позиция на Съюза. Докато стане това и след необходимата координация, държавите-членки и/или Комисията, по целесъобразност, биха имали правото да се изказват, при условие че изразената позиция не предрешава бъдещата позиция на Съюза, съгласувана е с политиките на Съюза и с предишните му позиции и е в съответствие с правото на Съюза.

3.6. Представителите на държавите-членки и на Комисията могат да участват в работните групи на OTIF, които подготвят техническите комисии на OTIF, а именно комисията от експерти по превоза на опасни товари (RID) и комисията от технически експерти (TEC). По време на участието в тези работни групи представителите на държавите-членки и на Комисията могат да се изказват по технически въпроси и пълноценно да участват в съответните обсъждания въз основа на знанията си по техническите аспекти. Тези обсъждания не обвързват Съюза.

Представителите на държавите-членки и на Комисията ще полагат сериозни усилия да постигнат обща позиция и да я защитават по време на обсъждания в работните групи на OTIF.

4. **Преглед на договореностите**

По искане на държава-членка или на Комисията тези договорености ще бъдат прегледани, като се отчита събраният опит от прилагането им.